

Voorwaarts.....mars !!!!

De onvolprezen Louis Davids nam in zijn lied over 'het militaire leven' ook de exercitie op de korrel en natuurlijk overdreef hij schromelijk in zijn tekst:

*Daar wordt je geleerd.....wat er
aan je mankeert
't is links uit de flank, na een uur
loop je mank
Dan ga ik maar vlug, zo verzwakt
als een mug
Met de spit in de rug, naar m'n st-
rozak terug.....*

Zo erg was in onze jaren 60 de exercitie helemaal niet, die was af en toe zelfs best amusant vanwege het creatieve taalgebruik van de instructeurs. "Hé, Jansen! Rechtop lopen! Je sjouwt als een kameel met drie bulten!" "In de pas blijven Hendriks! Je lijkt wel een metworst waar het vet uitgelopen is!" "Hé! Veen! Haal die grijns van je kop! Gooi 'm op de grond en trap erop!" "Recht voor je uitkijken de Vries! Je bent hier niet in een schilderijmuseum!" Maar we leerden het, jawel: "Hoofd der colonne links (of re), afdeling.....halt! Li...i...nks om!" En de sergeants verbaasden zich er zelfs over dat zo'n stelletje augurken het verschil tussen links en rechts hadden leren onderscheiden.....

Wat we ook snel moesten leren onderscheiden waren de diverse rangen. En een gewone soldaat (wij allemaal, stelletje kloothommels) diende een elk te groeten die strepen, sterren of balken op z'n uniform had. Dat was niet in alle omstandigheden even eenvoudig. Bijvoorbeeld toen wij werden afgemarcheerd om ons eerste soldij in ontvangst te nemen. Een verheugende gebeurtenis vanzelf. In de uitbetalingsruimte zat een driemanschap, een soort triumviraat zeg maar: een soldaat die de kas bewaakte, een wat oudere militair die ons over een ziekenfondsbrilletje zat op te nemen alsof hij met de Duinkerker kapers te doen had en een nors uitziend figuur met een hoop poeha op z'n uniform en onder zijn neus. Als je aan de beurt was gaf je je naam en nummer op en de wijze oudere schoof de munten over de tafel.

Ik zei netjes "bedankt" toen het mijn beurt was en groette (hand aan de pet) zeer erkentelijk. Kennelijk tegen het protocol, want de snorreman met de sterretjes begon gelijk tegen me uit te varen: "Zeg es, wie sta je daar nou eigenlijk te groeten? "Ik schakelde onmiddellijk over op 'mijn naam is Haas'

en verklaarde: "Deze meneer betaalt mij uit en dus dacht ik, laat..." De sterretjesman liet me niet eens uitspreken en grauwde: "En wat dacht je dan dat ik hier zit te doen ???!" Ik wierp een blik over de tafel en zei: "U zet kruisjes in een boek!" Nu werd de man werkelijk 'grammieterig' en snauwde: "Ik zet kruisjes in een boek??? (bis) Dat kan toch iedere boeren(####%**) ?!" "Ja hoor, dat klopt, u zegt het!"

Achter me was nu een duidelijk gegrimnik te horen, de sterrenman begon te voelen dat zijn prestige gevaar begon te lopen en grauwde me toe: "Sodemieter op man, voordat ik serieus rapport opmaak!" Ik vroeg nog geheel overbodig of er verdere nog iets van zijn orders was, maar nee, alleen: "Rot op!" Toen ik me omdraaide keek ik tegen ettelijke grijnzende koppen aan, men had het dispuut met veel interesse gevolgd. Maar we hadden weer wat nuttigs geleerd: altijd de hoogste in rang eerst groeten. Knoop dat in je oren, tweedehands sukkel!

*(wordt vervolgd)
Albert v.d. Veen*